

modtagelsen af de albanske flygtninge. Det samme ses i øvrigt at være tilfældet med jugoslaverloven. I den forstand fremstår det nu fremsatte lovforslag altså ikke som resultat af en *retlig nødvendighed*.

2.2.2. Rettighedskataloget

Mens Kosovo-albanernes status som flygtninge i henhold til konventionen ikke er til hinder for, at de meddeles midlertidigt ophold her i landet, indebærer denne status imidlertid en række krav til de *rettigheder* og *vilkår*, de tilbydes under opholdet her. Som omfattet af definitionen i Flygtningekonventionens art. 1 A har flygtningene dermed krav på de rettigheder, konventionen indeholder. Det er ikke muligt inden for de givne tidsmæssige rammer i deltalet at redegøre for dette rettighedskatalog og herunder, hvornår de enkelte rettigheder aktualiseres i takt med, at den enkelte flygtning med tiden opnår en mere og mere fast tilknytning til landet.

Lovforslagets rettighedskatalog er i vidt omfang kopieret fra jugoslaverloven, hvilket indebærer, at Kosovo-albanerne på stort set alle væsentlige områder tilbydes vilkår svarende til, hvad der gælder for »almindelige« asylynsøgere, mens de afventer resultatet af udlændingemyndighedernes behandling af deres asylansøgninger. Dette kommer bl.a. frem ved de mange henvisninger til udlændingelovens regler, der regulerer vilkårene for asylynsøgere, i de specielle bemærkninger til lovforslagets bestemmelser om indkvartering m.v.

I bemærkningerne til lovforslaget anføres, p. 8, under overskriften *Internationale konventioner m.v.*, »at de af lovforslaget omfattede udlændinge vil få rettigheder med hensyn til undervisning, aktivering og beskæftigelse m.v., som er målrettede efter opholdets midlertidige karakter. Forslaget er på den baggrund ikke i strid med flygtningekonventionen.«

Centret finder ikke argumentationen overbevisende. Som nævnt er konventionen baseret på et princip om midlertidighed. Der er således ved udformningen af konventionens rettighedskatalog allerede taget højde for, at ophold som konventionsflygtning ikke nødvendigvis er af permanent karakter.

Ved vurderingen af spørgsmålet om rettighedskatalogets forenelighed med Flygtningekonventionen skal der efter Centrets opfattelse alene tages udgangspunkt i Kosovo-albanernes

status som konventionsflygtninge. Med dette udgangspunkt som grundlag er det ikke afgørende og vel endda slet ikke relevant, om opholdet er *tænkt* som midlertidigt eller ej. Spørgsmålet om midlertidighedens betydning er allerede besvaret i konventionen.

Det er Centrets opfattelse, at lovforslagets rettighedskatalog ikke tilgodeser de krav, der følger af Flygtningekonventionen, i hvert fald såfremt opholdet her i landet udstrækkes ud over en kortere periode.

2.3. Forholdet til EMRK m.v.

Det anføres i bemærkningerne p. 8, at »(de) skønmæssige beføjelser, der i medfør af lovforslaget overlades til domstolene og myndighederne, herunder f.eks. adgangen til familiesammenføring, adgangen til udvisning og adgangen til frihedsberøvelse, forudsættes administreret i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.«

Hermed videreføres et lovgivningsteknisk princip, som for alvor så dagens lys i forbindelse med »Udlændingepakken« vedtaget i sommeren 1998, nemlig at man pålægger domstole og administration at sikre, at Danmark ikke kommer i konflikt med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) og andre menneskeretlige instrumenter, Danmark har tiltrådt.

Centret finder det beklageligt, at man med lovforslaget fortsætter denne linje, hvorefter Folketinget fralægger sig ansvaret for overholdelsen af Danmarks internationale forpligtelser, i strid med de forudsætninger, der klart blev understreget ved inkorporeringen af EMRK i 1992, jf. nærmere herom i Centrets høringssvar over lovforslag nr. L 154 og L 155/1997-98 af 14. januar 1998.

2.4. Repatrieringssigtet

Lovforslaget hviler på den grundlæggende tanke, at Kosovo-albanerne skal vende tilbage, når dette kan ske under ordnede forhold, jf. bl.a. bemærkningerne p. 7-8. Og det til opholdstilladelserne knyttede begrænsede rettighedskatalog fremstår i den sammenhæng som udmøntning af et princip om, at »non-integration« ikke blot anses som en logisk konsekvens af opholdets tiltænkte midlertidige karakter, men også indgår som forudsætning for en snarlig tilbagevendende. Også på dette punkt stemmer lovforslaget overens med jugoslaverloven.